

Остання місис Перріш

КУПИТИ

Про книгу

Ембер втомилася бути невидною жінкою. Вона заслуговує на більше — на життя, як у Дафні Перріш, блакитноокої білявки, світської левиці й філантропки. Дафні і її чоловік Джексон, магнат у сфері нерухомості, — казкова пара. У Перрішів є влада, гроші, можливості... Заздрість Ембер з'їла б її живцем, якби жінка не мала плану — використати співчуття й турботу Дафні, щоб втертися в довіру до сім'ї. Стати найближчою людиною, яка подорожує разом із подружжям і якій довіряють дітей. Але привиди з минулого Ембер можуть підірвати все, над чим вона працювала, і зруйнувати ретельно продуманий план.

Присвята Лінн:

Лінні, другій половинці форзаца,
яка робить так багато, що всього й не перерахуєш

Присвята Валері:

Коліну — все це можливо завдяки тобі

РОЗДІЛ 1

Ембер Петерсон стомилася бути невидимкою. Вона приходить у цей тренажерний зал щодня ось уже три місяці — три довгих місяці вимушеного споглядання жіночок, у яких немає іншої роботи, окрім як пітніти над тим, що вони цінують найбільше. Ці панянки такі зациклені на собі, що не помічають нічого довкола; вона готова закластися на свій останній долар, що жодна з них не впізнає її на вулиці, хоч Ембер кожного божого дня крутить педалі в кількох метрах від них. Вона для цих жіночок як предмет інтер'єру — щось неважливе, не варте уваги. Та їй було байдуже на кожнісіньку з них. Сюди, саме на цей тренажер, рівно о восьмій Ембер приходить з однієї-єдиної причини.

Їй до смерті остогиділа ця рутинна: день у день надриватися в залі в очікуванні ідеального моменту. Краєм ока вона помітила, що на тренажер поруч із нею стали вже знайомі золоті Nike. Ембер розправила плечі і вдала страшенну зацікавленість журналом, який спеціально поклала на підставку свого тренувального апарата. Вона повернулася і сором'язливо усміхнулася витонченій білявці, отримавши у відповідь ввічливий кивок. Ембер потягнулася по пляшку з водою, навмисно поставила ногу на край тренажера й, послизнувшись, звалила свій журнал, який приземлився під педаль орбітрека сусідки.

— Ой лишенько, вибач, будь ласка, — сказала вона, зашарівшись.

Перш ніж вона встигла злізти з тренажера, жінка припинила

крутити педалі й нахилилася підняти журнал. Ембер побачила, як вона зосереджено звела брови.

— Ти читаєш цей журнал? — запитала жінка, простягаючи його Ембер.

— Так, він видається Фондом дослідження муковісцидозу. Виходить двічі на рік. Ти знаєш цей журнал?

— Так. Ти працюєш у медичній галузі? — поцікавилася вона.

Ембер опустила очі, а потім знову підвела їх на жінку.

— Ні. У моєї молодшої сестри був муковісцидоз. — Вона дозволила словам повиснути між ними.

— Перепрошую, це було грубо з мого боку. Це геть не моя справа, — сказала жінка й знову стала на орбітрек.

Ембер похитала головою:

— Ні, все добре. У тебе є хтось із муковісцидозом?

Жінка глянула на Ембер повними болю очима.

— Моя сестра. Я втратила її двадцять років тому.

— Мені дуже шкода. Скільки їй було?

— Всього шістнадцять. Я була на два роки старшою.

— Шарлін було лише чотирнадцять.

Скинувши швидкість, Ембер витерла очі тильним боком долоні.

Потрібна неабияка акторська майстерність, щоб заплакати через сестру, якої ніколи не існувало. Ті три сестри, які в неї є, живі-здорові, хоч вона і не говорила з ними вже два роки.

Жінка на тренажері раптово зупинилася.

— Усе гаразд? — запитала вона.

Ембер шморгнула носом і знизала плечима.

— Стільки часу минуло, а мені досі болить.

Жінка довго не зводила очей з Ембер, ніби намагалася щось вирішити, а потім простягнула їй руку.

— Мене звати Дафні Перріш. Як щодо піти потеревенити за чашкою кави?

— Ти впевнена? Не хочу заважати твоїм заняттям.

Дафні кивнула.

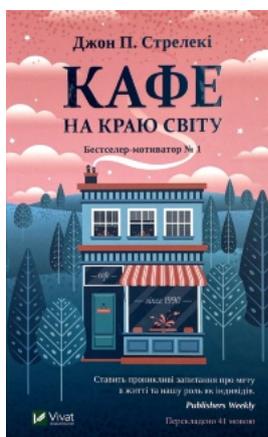
— Упевнена, я б дуже хотіла з тобою поговорити.

Ембер вичавила із себе якомога правдоподібнішу вдячну усмішку й зійшла з тренажера.

— Чудова ідея. — Потиснувши простягнуту руку, вона промовила: — Я Ембер Петтерсон, приємно познайомитися.

Того самого вечора Ембер лежала у ванній з бульбашками, цмулячи мерло й розглядаючи фото в журналі *Entrepreneur*. Усміхнувшись, вона відклала його, заплющила очі й сперла голову на край ванни, дуже задоволена тим, як сьогодні все склалося. Вона була готова до того, що перший етап плану затягнеться значно на довше, але Дафні все спростила. Трохи потеревенивши ні про що за кавою, вони перейшли до теми, яка привернула увагу Дафні.

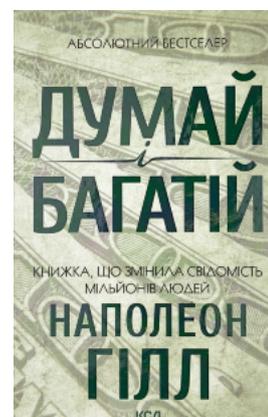
Рекомендована література

Кафе на краю світу

Найбагатший чоловік у Вавилоні

Думай і багатій

Дофамінове покоління.
Де межа між болем і задоволенням

В овечій шкурі.
Маніпулятор. Виявити та здолати

Мудрість жінки

Перейти до категорії
Трилер

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ